הכי גרסינן וכן נמצא בספר ישן והמניח אם אפרוח טרפה חייב וקא סלקא דעתך דטרפה קאי אאפרוח ומאי הכי קאמר אפרוח שאמו טרפה אבל לספרים דגרסי אפרוחים טריפות אינו מיושב: **שני סדרי ביצים זה על גב זה** מהו. פי׳ מי הוי תליסה ויכול ליקח התחתונים קודם שילוח ומי לא הוי תליסה אסור ליקח עד שילוח כדתמרינן לקמן: **מה ביניהן דלא** נגע עלייהו. תימה הא דמחייב לעיל ברובדי אילן היכי מיירי אי אפילו בלא נגע מן הצד כלל מאי מצני הכא אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן מצמע הא מן הצד נגעה אבל אי נגעה מן הצד דוקא אם כן מאי קאמר בסמוך מעופפת אימטריכא ליה לאפילו כנפיה נוגעות בקן כיון דההוא נוגעים במן הצד אבל אכתי תקשה ליתני רובדי אילן וכ״ש מעופפת הא ברובדי אילן מיירי נמי בנוגעים מן הצד: לח

אם כן צפור למעוטי עוף טמא ל״ל והתניא אם אפרוחין טרפה חייב בשילוח אמר אביי הכי קאמר אפרוח שאמן טרפה חייב בשילוח בעי רב הושעיא א) א׳הושיט ידו לקן ושחט מיעוט סימנים מהו מי אמרינן כיון דאילו שביק להו מטרפי בעינן לך ולא לכלביך או דלמא כיון דבידו למגמר שחיטה תקח לך קרינא ביה וחייב בשילוח תיקו בעי ר׳ ירמיה מטלית מהו שתחוץ בנפים מהו שיחוצו ביצים מוזרות מהו שני סדרי ביצים זו על גב זו מהו זכר על גבי ביצים ונקבה על גבי זכר מהו ב׳תיקו בעי ר׳ זירא יונה על ביצי תסיל מהו תסיל על ביצי יונה מהו אמר אביי ת״ש עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור וטהור רובץ על ביצי עוף טמא פטור משילוח ג׳הא טהור וטהור חייב דלמא בקורא: קורא זכר רבי אליעזר מחייב וחכמים פוטרין: אמר רבי אבהו מאי טעמא דרבי אליעזר אתיא דגירה דגירה כתיב הכא ד׳קורא דגר ולא ילד וכתיב התם ה׳ובקעה ודגרה בצלה אמר ר״א מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פטרי והא דקתני זכר להודיעך כחו דרבי אליעזר קמשמע לן (ו) ואמר רבי אלעזר מחלוקת בקורא זכר אבל ו׳בזכר דעלמא דברי הכל פטור פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא רבי אליעזר אפי׳ זכר דעלמא מחייב והאי דקתני קורא זכר להודיעך כחן דרבנן קמ״ל תניא נמי הכי זכר דעלמא פטור קורא זכר ר״א מחייב וחכמים פוטרין: **מתני׳** ז׳היתה מעופפת בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אין כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ח׳אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת חייב לשלח שנאמר קן קן מכל מקום ט׳היו שם אפרוחים מפריחים או ביצים מוזרות פטור מלשלח שנאמר י׳והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים מה אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מוזרות ומה הביצים צריכין לאמן אף האפרוחין צריכין לאמן מפריחין: **גמ׳** תנו רבנן רובצת ולא מעופפת יכול אפי׳ כנפיה נוגעות בקן ת״ל רובצת מאי תלמודא מדלא כתיב יושבת אמר רב יהודה אמר רב י״היתה יושבת בין שני רובדי אילן רואים כל שאם תשמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לאו פטור יא״מיתיבי היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור לא על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן ה״נ מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור אדתני היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ליתני רובדי אילן וכ״ש מעופפת מעופפת איצטריך ליה דאפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח והאנן תנן בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אמר ר׳ ירמיה כי קתני מתניתא בנוגע מן הצד איכא דאמרי לימא מסייע ליה היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן לא על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור אי הכי אדקתני סיפא היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור ליתני

קריגא ביה: **מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו.** מלעיל ושוב אין כאן נגיעה דאי נמי נגעה מן הצדדין אינה נגיעה דעל בעינן ואפילו הכי קתני חייב הואיל ועליהן רובצת: **ליתני רובדי אילן.** ומ״ג דיושבת במקומה תחתיה דפטור וכ״ש מעופפת דאינה רובצת: **מן הצד.** שנוגעת בצידיהן ולא על גביהן: **אף על גביהן דלא נגעה עלייהו.** ושוב אין כאן נגיעה ואפילו הכי הואיל ויושבת חייב דרובצת קריגא ביה: **מה ביניהן דנגעה בהו.** דאי לא נגעה לא מיצטריך למשמועינן: **אף על גביהן דנגעה בהו.** מלמעלה:

ליתני

ח״כ. דאמרן נמי מקשה להו ומתקה לקמן ולא לכלבך ממעט האם כמו האפרוחים אם טמאה נמי מהאם ליממעט: **והמניח אם אפרוחים טרפה חייב לשלח.** קס״ד דה״ק אמן של אפרוחים שהן טרפות והאם כשרה חייב לשלח ולא דרשינן תקח לך ולא לכלבך: **מיעוט סימנים.** של אפרוחין תמת האם: **מהו.** לחייבו בשלוח האם כיון שבידו לגמור את השחיטה תקח לך קרינא ביה וחייב לשלח או דילמא השתא מיהת כל זמן שלא גמר בהם סימנים פטור מלשלח ועוטל את האם בהיתר ואמ״כ גומר שחיטה: **מעוף.** פרוסה על הציצים והאם רובצת עליה מי הוי תליסה לענין שלוח לא קרינא ביה רובצת או לא: **ציצים מוזרות.** שאין אפרוח בא מהן כדאמרי׳ בשמעתין לקמן אבל ציצי תסיל מהו מיחייבי בשלוח: **מהו שיחוצו.** אם תמצא לומר ציצים מוזרות חוצצים ג׳ סדרי ציצים בני קיימא זה ע״ג זה מהו אם נתכוין ליטול התחתונים מי הוו תליסה ופטור מלשלח או לא: זכר לאו בר שלוח הוא כדאמרינן לקמן אבל זכר דברי הכל פטור להא אם כתיב ובקורא הוא דמחייב ר׳ אליעזר משום דכתיב ציפ דגירה כלקמן: **תסיל.** עוף טהור (ו) ודומה ליונה: **דלמא.** הא דתני בטהור וטהור מייב בקורא נקבה ממנהגו בכך ומודו בקורא נקבה אפי׳ אין הציצים שלה כדלקמן דהואיל ולכלכה הוא לגדלן והאם רובצת קריגא ביה וכי רובצת על ביצת עוף טמא פטור דכתיב תקח לך ולא לכלבך אבל עוף אחר בטלה דעתו ואינה בשלוח: **ובקעה ודגרה.** מה האם דגירה מעלית דבמינו משתעי קרא אף הכא דגירה מעלית ב) אבל הקורא נקבה אפילו אין הציצים שלה מייב בשלוח להאם קריגא ביה הואיל ומנהגו בכך אבל זכר דעלמא דברי הכל פטור והאם רובצת כתיב ולא האב רובץ ובקורא הוא דמחייב ר׳ אליעזר משום דכתיב ציפ דגירה לא שנא זכר ול״ש נקבה: **הא דתנן.** דאפילו בקורא פטרי אי נמי דגירה היא אע״ג דכתיב ציפ דגירה אם בעינן ולא שנא זכר ול״ש נקבה: **תני׳.** אפילו בקורא נקבה היא אע״ג דכתיב ציפ דגירה מעלית בעינן ולא שנא זכר ול״ש נקבה: **מתני׳ מפריחים.** גדולים: **גמ׳ היכי יושבת בין שני רובדי אילן.** והציצים מתחתיה אבל הענפים קומכים ומגביהים לאמה בחויר: **כל.** שאילו ילחם זה מזה תשמט האם ותפול עליהן חייב ואם נופלת לצדדין פטור: **ביניהן.** ציפה מכאן וציפה מכאן: **אפילו כנפיה נוגעות** ד) **בהן פטור.** ולקמן מפרש לה (ה) מן הצד: **מה ביניהן אפילו נגעה בהן.** ומשמועינן פטור דעל בעינן: **אף על גביהן.** דקתני חייב בלנגעה בהו וממתני׳ ליכא למיתוצי ז׳אלמרב דבעי נוגעים משום דמתניתין במעופפת הא בין שני רובדי אילן רובצת

תורה אור השלם

1. קֹרֶא דָּגַר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמָיו יַעַזְבֶנּוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל: ירמיהו יז יא
2. שֻׁמָּה קִנְּנָה קִפּוֹד וְתַחְמֹלָ וּבְקֻעָה וְדָגְרָה בְּצִלָּהּ אַךְ שָׁם נִקְבְּצוּ דַיּוֹת אִשָּׁה רֵעוּתָהּ: ישעיהו לד טו
3. כִּי יִקָּרֵא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל הַבֵּיצִים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים: דברים כב ו

הגהות הב״ח

(ה) גמ׳ לכולהך כמו דר׳ אליעזר קמ״ל (ומתר׳ אליעזר) תפ״מ וכ״כ ס״ק איכא דאמרי אמר ר״א: (ו) רש״י ד״ה אפי׳ וכו׳ מפרש לה בנוגעות מן הצד:

הגהות מהר״ב רנשבורג

א) גמ׳ הושיט ידו לקן ושחט מיעוט סימנין. כ״כ עי׳ ש״ך בי״ד סי׳ רל״כ ס״ק ט״ו ועוד נלע״ד ד״ל בגרסת הכשר עד שנפסק רובו ומה לתמר בעל הסמניע כיון דאילו שביק להו מטרפי וכו׳ כ״ל שהעוף ע״י הכאב מתנענע והולך על ציפקק רובו כנלע״ד: ב) רש״י ד״ה ובקעה ודגרה וכו׳ דגירה מעלית. כלן הם״ד ואמ״כ מה״ד אבל בקורא נקבה וכו׳ ומנהגו בכך כלן הם״ד ואמ״כ מה״ד אבל זכר וכו׳ ובקורא הוא וכו׳ כל״ל: ג) [תוספתא פ״י ה״ב ע״ש], ד) [דכריס כב)], ה) [כלמיתא לעיל סב.]. ו) ג׳ל נקן,

מסורת הש״ס

ז א מיי׳ פי״ג מהלכות שחיטה הל׳ יב טוש״ע יו״ד סי׳ רלב סעיף י: יח ב מיי׳ שם הל׳ יג יד ועיי בכ״מ טוש״ע שם סעיף ט: יט ג מיי׳ שם הל׳ יא טוש״ע שם סעיף ח: כ ד מיי׳ שם הלכה י כב ה מיי׳ שם הל׳ יג טוש״ע שם סעיף ז: כא ו מיי׳ שם הל׳ יא טוש״ע שם סעיף יא: כב ז מיי׳ שם הל׳ יח טוש״ע שם סעיף ו: כג ז מיי׳ שם הלכה ט טוש״ע שם סעיף ז: כד ח מיי׳ שם הל׳ טז טוש״ע שם סעיף יג: ט [מיי׳ שם הלכה טו טוש״ע שם סעיף יב]:

שיטה מקובצת

ו) ומהתניתין ליכא לאותובי עלה דרב: